Ми, як екскурсійна група, мали можливість оглянути цю газову камеру тільки тому, що цьому нелюдському злочину прийшов кінець. Тепер це місце відкрите для відвідувачів, там уже нікого більше не замучать і не отрують. Газове пекло Освенціма було обмежене у часі, пекло, про яке говорить Біблія, є вічним.

У холі музею Освенціма мій погляд упав на зображення розп`яття. Якийсь в`язень надряпав свою надію на Ісуса цвяхом на стіні. Цей художник також загинув в одній із газових камер. Але він знав Спасителя Ісуса. Хоч він і помер у такому страшному місці, небо для нього було відкрите. Із пекла ж, про яке попереджує нас Ісус у Новому Завіті (Матея 7:13; 5:29-30; 18:8), втечі або порятунку не існує. Бо пекло, на відміну від Освенціму «працює» вічно, і здійснити коротку екскурсію туди неможливо.

Небо також є вічним. Це і є те місце, куди нас хоче привести Бог. Тому дозвольте Йому запросити Вас на небо. Призовіть Ім`я Господа, і забронюйте цим місце на небі!

Якось після моєї лекції до мене звернулась схвильована молода жінка: «Невже це можливо – “забронювати собі місце на небі?” Звучить, немов у бюро подорожей». Я з нею погодився: «Хто не бронює, той не досягає мети. Якщо ви хочете потрапити на Гавайські острови, то вам необхідно мати квиток». Вона запитала мене: «Але ж за квиток потрібно заплатити?!» – «О так, за квиток на небо – теж! Але це так дорого, що ніхто з нас не зміг би його оплатити. Наші гріхи цього не допускають. А Бог не терпить у Себе на небі ніякого гріха. Той, хто після цього життя хоче провести вічність у Бога на небі, повинен спочатку звільнитись від своєї провини. Це звільнення можливе тільки через одну безгрішну особу, і тією особою є Ісус Христос. Він єдиний може заплатити! І Він заплатив – своєю кров`ю через свою смерть на хресті.»

Що я мушу зробити,щоб потрапити на небо? Кожного з нас стосується запрошення Бога прийняти

Його спасіння. Багато уривків з Біблії наполегливо закликають нас відповісти на Боже запрошення:

- ***«Силкуйтеся ввійти через тісні ворота...»*** (Луки 13:24).
- ***«Покайтеся, бо Небесне Царство близько!»*** (Матея 4:17).
- ***«Входьте вузькими дверима, бо просторі двері й розлога та дорога, що веде на погибель, і багато нею ходять. Але тісні ті двері й вузька та дорога, що веде до життя, і мало таких, що її знаходять!»*** (Матея 7:13-14).
- ***«Віруй у Господа Ісуса, і спасешся ти...»*** (Діяння Апостолів 16:31).
- ***«...старайся осягнути життя вічне, до якого ти покликаний...»*** (1 Послання до Тимотея 6:12).

Усі ці запрошення дуже наполегливі й конкретні. У них відчувається серйозність, рішучість і невідкладність. Правильною відповіддю на запрошення до неба буде молитва, яка звучатиме приблизно так:

«Господи Ісусе, я сьогодні прочитав, що потрапити на небо можу тільки через Тебе. Я хочу колись бути з тобою в небі. Врятуй мене від пекла, на яке я приречений через свою провину. З безмежної любові до мене, Ти помер за мене на хресті, і заплатив цим за мої гріхи. Ти бачиш всю мою провину – починаючи з самого мого дитинства. Ти знаєш усі мої гріхи, які мені зараз відомі, і ті, які я вже давно забув. Тобі відомий кожен порух мого серця. Я перед Тобою, як відкрита книга. Таким, яким є, я не можу потрапити до Тебе в небо. Прошу Тебе, прости мені мої гріхи, я за них дуже шкодую. Прийди зараз в моє життя і онови його. Допоможи мені відмовитись від усього, що Ти не вважаєш добрим, даруй мені нові звички, які Ти благословиш. Відкрий мені Твоє слово – Біблію. Допоможи зрозуміти те, що Ти хочеш мені сказати, і дай мені слухняне серце, щоб я чинив те, що Тобі подобається. Я приймаюТебе як свого Господа. Я хочу йти за Тобою. Покажи мені шлях, який я маю вибрати у кожній сфері життя. Я дякую, що Ти мене почув, що я тепер маю право стати дитиною Божою, яка колись буде з Тобою в небі. Амінь».

Проф., д-р т.н. Вернер Гітт

Заголовок оригінального видання: Wie komme ich in den Himmel?
Сторінка автора: wernergitt.com
Переклад з німецької мови: Наталія Герч (Natalia Hertsch)
Редакція: Олеся Дінгер (Olesia Dinger)

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de | Homepage: bruderhand.de

Nr. 120-23 – Ukrainisch/Ukrainian – 9th edition 2023

Як же мені потрапити на небо?

Вернер Гітт

120-23 Himmel - ukrainisch Aufl 9 2023-12-21.indd 1-4 21.12.2023 15:41:32

Як же мені потрапити на небо?

Багато людей не замислюються над питанням вічності. Ми це спостерігаємо навіть у тих, хто думає про свою смерть. Американська актриса Дрю Беримор ще дитиною зіграла головну роль у фантастичному фільмі «Інопланетянин» і стала кінозіркою. У свої 28 років (нар.1975) вона висловила таку думку: «Якщо я помру швидше, ніж моя кішка, тоді нехай їй дадуть зжерти мій попіл. Тоді я продовжу життя хоч у кішці». Невже така обмеженість і невігластво стосовно питання смерті не є вражаючими?

Коли Ісус жив на землі, до Нього приходило багато людей. Їх клопотання були переважно земного характеру:

- ***Десять прокажених хотіли зцілитись*** (Луки 17:13).
- ***Сліпі хотіли прозріти*** (Матея 9:27).
- ***Хтось очікував допомоги у питанні поділу спадщини*** (Луки 12:13-14).
- ***Фарисеї приходили із лукавим запитанням: чи сплачувати їм податок кесареві?*** (Матей 22:17).

І тільки деякі приходили до Ісуса, щоб від Нього дізнатися, як потрапити на небо. Один багатий молодий чоловік звернувся із запитанням: ***«Учителю благий, що мені робити, щоб успадкувати життя вічне?»*** (Лука 18:18). Ісус відповів йому, щоб він продав усе своє майно, за яке тримається своїм серцем, і йшов за Ним. Через те, що юнак був дуже багатим, він не прислухався до поради Учителя, тим самим відмовившись від неба. Були й такі, які неба зовсім не шукали, але після зустрічі з Ісусом вони приймали Його вчення. Закхей дуже хотів побачити Учителя. Та зустрівши його, він отримав більше, ніж сподівався. Коли Ісус гостював у його домі – Закхей знайшов шлях до неба. Ісус сказав тоді: ***«Сьогодні на цей дім зійшло спасіння…»*** (Луки 19:9).

Як знайти Царство Небесне?

Після сказаного вище ми можемо зробити такі висновки:

- Царство Небесне знаходять одного конкретного дня. Це важливо знати, бо і для вас, любі читачі, вже сьогодні можливо прийняти від Бога вічне життя.
- Щоб знайти Царство Боже, не потрібно якихось особливих вчинків. Царство Боже знаходять без якихось особливих приготувань.

Наші власні уявлення про те, як потрапити на небо, зазвичай помилкові, якщо вони не засновані на Божому слові. Одна артистка співала пісню про клоуна, що після довгих років роботи в цирку пішов з арени. Вона стверджувала: «Він, звичайно, потрапить на небо, бо приносив людям радість.» А одна багата жінка побудувала дім для бідних, у якому двадцять жінок могли проживати безкоштовно. Це було зроблено за однієї умови: ці жінки були зобов`язані щодня протягом однієї години молитися за спасіння душі їхньої благодійниці.

Але що справді приведе нас до неба?

Щоб пояснити нам це, Ісус розказав притчу. У Євангелії від Луки (14:16-24) іде мова про одного чоловіка (у притчі він втілює образ Бога), що хоче влаштувати великий бенкет (уособлює образ неба) і розсилає багатьом людям особисті запрошення. Проте відповіді його дуже розчаровують: «І почали вони, ніби змовившись, відмовлятися.

Перший йому сказав: поле купив я…
Другий: п`ять пар волів купив я…
Третій: одружився я і тому не можу прийти.»

Ісус закінчує притчу присудом господаря: ***«Ніхто з отих запрошених не покуштує моєї вечері»*** (Лука 14:24). З цього видно, що небо можна отримати, можна і втратити. Все залежить від того, чи приймемо ми запрошення, чи відмовимось від нього. Невже буває щось простіше? Напевне, що ні! І якщо колись багато людей не опиняться в небі, то не через те, що вони не знали шляху, а через те, що вони не прийняли запрошення.

Не варто брати приклад з тих трьох героїв притчі, адже ніхто з них не прийняв запрошення і не прийшов на бенкет! Невже тепер бенкет не відбудеться? Навпаки! Після тих відмов господар наказує своїм слугам запросити всіх. Тепер він не замовляє листівок із золотим обрамленням. Тепер досить простого слова: «Прийдіть!» І кожен, хто приймає запрошення, займає відведене для нього на бенкеті місце. І що ж відбувається? Так, люди приходять великим натовпом. Минає ще трохи часу, і господар бачить, що є ще вільні місця. І він каже своїм слугам: «Ідіть знову і запрошуйте ще!»

На цьому місці я хочу порівняти героїв тієї притчі з нами, бо вона точно відповідає нашій сьогоднішній ситуації. На небі є ще вільні місця, і Бог каже тобі: «Ходи і займи своє місце на небі! Будь розумним і забронюй собі місце на цілу вічність! Зроби це ще сьогодні!»

Небо – надзвичайно прекрасне, тому порівнює його Ісус Христос з великим бенкетом. У першому листі до Коринтян (2:9) є такі слова: ***«Те, чого око не бачило й вухо не чуло, що на думку людині не спало, те наготував Бог тим, що його люблять.»*** Нічого, абсолютно нічогісінько на землі навіть приблизно не нагадує неба – настільки там гарно! Ми ні в якому разі не маємо права пропустити можливість туди потрапити – воно є надзвичайно цінним. Хтось відкрив для нас ворота до неба! Його їм`я – Ісус Христос, Син Божий! Завдяки Йому потрапити туди так просто. Тепер це залежить тільки від нашої власної волі. Лиш той, хто є таким обмеженим і близоруким, як ті троє чоловіків у притчі, може не прийняти запрошення.

Спасіння приходить через Господа Ісуса

У книзі Діянь Апостолів (2:21) сказано: ***«А кожний, хто призве ім`я Господнє, той спасеться.»*** Це твердження є головним у Новому Завіті. Перебуваючи у в`язниці міста Филиппи Апостол Павло у розмові з охоронцем дав ще чіткіше пояснення: ***«Віруй у Господа Ісуса, і спасешся ти і твій дім»*** (Діяння Апостолів 16:31). Це твердження – коротке, проте зрозуміле і здатне змінити життя. Тієї ж ночі охоронець навернувся до Ісуса.

Є дещо, про що ми обов`язково мусимо знати: Ісус хоче навернути нас із шляху, що веде у прокляття, пекло. Біблія каже, що на небі або у пеклі людина перебуватиме вічність. Одне місце прекрасне, а друге – страшне. Третього місця не існує. Через п`ять хвилин після смерті ніхто вже не скаже, що смерть є кінцем. Особа Ісуса вирішує все. Наше вічне буття залежить від єдиної Особи – Ісуса Христа і наших стосунків із ним.

Під час моєї подорожі з лекційною програмою до Польщі ми відвідали колишній концентраційний табір Освенцім. Страшні події відбувалися тут у часи Третього Рейху. З 1942 по 1944 роки тут отруїли газом і спалили більше півтора мільйона людей, переважно євреїв. В літературі є вислів – «пекло Освенціма». Я міркував про це, коли ми стояли у газовій камері, де за один раз помирало близько шістсот осіб. Це було неймовірно жорстоко. Але чи було це дійсно пеклом?

© Thinkstock - stock.adobe.com